

HET FEEST DAT “PISSOURI” HEET

We waren al een tijdje op Cyprus. Rob schreef daarover al eerder wat in “Voortvarend”.... Rob had inmiddels 8 maanden eerder zijn echte laatste loods reis in de Rotterdamse haven gemaakt, maar voor de viering van zijn laatste vaardag was eind december 2016 geen tijd. En het werk op Cyprus ging al op 3 januari van start, dus besloten werd het afscheidsfeest pas in september jl. worden gevierd. Daarvoor kwamen Rob en ik speciaal even overvliegen, vergezeld door onze hond “Jake”

De “laatste vaardag”, gezamenlijk gehouden met Karel Smulders, Jan Witpeerd en Ton van der Poel, was een geweldig feest met zeer veel bekenden, jonge-, oudere- en stokoude loodsen. Kortom overweldigend! Dus na deze ietwat overrompelende “laatste vaardag” in de soos landden we in september weer op het vliegveld van Larnaca op Cyprus. We hadden nog wel even nodig om alle lieve reacties, mooie cadeaus en de nooit ontbrekende goede zorgen van de soos medewerkers op een rijtje te zetten. We zijn nog steeds verbaasd en vereerd met zoveel belangstelling. Erg leuk, speciaal voor Rob natuurlijk. Ik lift slechts mee in de glorie. Maar goed, bij thuiskomst in ons dorp Pissouri bleek het zonnetje er nog steeds zin in te hebben en dus volgens oud recept toch maar de airco even bijgezet in de slaapkamer. Onze hond “Jake” sliep bij uitzondering en vanwege de af en toe snikhete nachten bij ons op de slaapkamer. (Hoera! twee snurkers!) Meegenietend van de koelte, tot stand gebracht door ingenieur Willis

Carrier de uitvinder van de airco. (Een moment stilte om hem te gedenken mensen, geweldige man!).

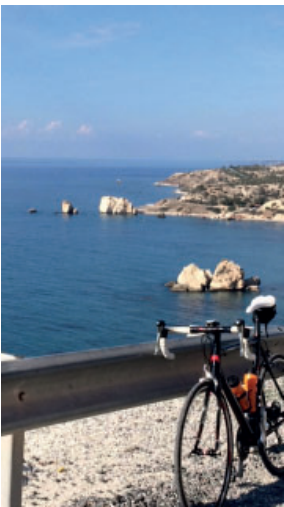
Jake vond het welletjes, die zondag dat we thuiskwamen na de vermoeiende vlucht.....; hij stond voor de slaapkamerdeur te wachten om aan te geven dat hij er helemaal klaar mee was en vandaag al vroeg naar bed wilde. Immers, een emotionele toestand toch voor een Flatcoated Retriever (mèt stamboom en geboren in Oxford) om in een kennel in het ruim van het vliegtuig te worden getransporteerd en dan met nóg een vernedering; samen met een zenuwachtig poedeltje of een ordinaire kat! Ook voor ons zèlf was het een rare ervaring, binnen één week heen en weernaar Nederland.

Het was zo kort, maar het leek wel of we een maand in Nederland waren geweest, zoveel indrukken hadden we opgedaan. Anderzijds hadden we bij terugkomst op Cyprus ook het gevoel of we nooit waren weggeweest! De lokale middenstand in Pissouri was het niet ontgaan dat we even weg ware... Men was kennelijk

bezorgd of we plotseling voorgoed weg waren ...? Dus die hebben we ook nog gerust moeten stellen met een snel bezoekje op de avond van aankomst: even naar het supermarktje van Koulla en vervolgens naar de stamkroeg (Een oer Britse Pub) "The Grape & Grain". Het was allemaal Jake z'n schuld. Hij wilde uitgelaten worden en trok ons naar de pub!.

De volgende ochtend begon de dag als vanouds met zwemmen in zee met Jake. We doen altijd een wedstrijdabalapporterenuithetwater. Jammergenoeg komt hij me altijd met soepele slagen voorbij zoeven, schijnbaar lachend, ondanks de ruime voorsprong die ik mezelf vooraf heb gegeven! En dat terwijl ik een beetje aan het simuleren ben dat ik kan crawlen. Het zal vast niet goed voor de toch al grote ego van onze Flatcoat, maar ik gun het 'm toch wel. Ik moet wel...

De andere dag even langs de kringloopwinkels geweest, waar ik werk, (de één ten bate van het hospice in Paphos, en de andere voor zwerfhondenopvang en herplaatsing). Helaas ben ik mijn eigen "beste klant". Dus ging ik na afloop met een "nieuw" kussen, dat ik eigenlijk absoluut niet nodig had, weer naar huis.

Donderdag en vrijdag moet ik weer aan de bak. Ik heb een soort van "promotie" gemaakt, hoorde ik vandaag. Ik krijg in de charity-shop van het hospice een "eigen dag". Dus geen invaldagen meer voor anderen (noemen de Engelsen "floater") Blij dat ik geen floater meer ben! Nog

meer tijd om in de ouwe troep te wroeten!!! Helaas was mijn favoriete cappuccino zaakje vandaag dicht, dus toch maar thuis maar bakkie gezet in ons mini koffiezet apparaatje. T leven heeft op Cyprus soms een hoog camping gehalte. Heel veel gebruiksvoorwerpen die je koopt zijn van een uiterst beroerde kwaliteit; Een paar voorbeelden: Je koopt knijpers. Je knijpt ze open. Ze breken af. Je koopt een bakpan: alleen in het midden wordt iets gebakken, de rest blijft rauw. Je koopt een nieuw douchegordijn: na 4 keer douchen wordt het plastic slap en als je het dichttrekt scheurt het doormidden. De stofzuiger: op het moment dat je het snoer wil opwinden schiet het met zo'n klap tegen de stofzuiger aan dat de stekker in tweeën is. De citruspers met "antislip" pootjes. Je ruimt hem op en na een paar uur denk je: verrek! Wat staan daar voor rare zwarte hompjes op 't aanrecht? Juist. De antislip pootjes.

Kortom, we lijden heel wat af hier: Alle spullen zijn van zeer slechte kwaliteit, maar de "kwaliteit van het leven" is hier GROOTS. En daar draait het allemaal om! Toch?

We hebben ondertussen heel wat gasten/vrienden mogen ontvangen op dit bijzondere eiland en even laten meegenieten van het feest dat "Pissouri" heet. We weten dat het tijdelijk zal zijn, maar het is een voorrecht om hier een jaartje te mogen wonen.

Conny de Roos

